

ඇය මගේ බිරිඳයි - - 2

වොෂ් එකක් දාගත්තු ඡගන් නිල්පාට සරමකුයි අලුපාටට හුරු වී ෂර්ට් එකකුයි ඇඳන් හරිම වැදගත් විදිහට සාලේට ආවා. මමත් යන්තමට ඇඟපන හෝදගෙන සාලේට එනකොට ඡගන් සාලේ සෝෆා එක උඩට වෙලා සැපට ඉඳන් හිටියා. ඡගන් අතේ තිබුණේ අපි දෙන්නගෙ වෙඩිං ඇල්බම් එක. ඡගන් ඒ දිහා හරිම අවධානයෙන් බලන් හිටියා. ඒත් එක්කම දුලින් සාලේට ආවා. "නංගි ඒ දවස් වල ටිකක් කෙට්ටුයි නේද" ඡගන් සිහින් හිනාවක් දාන ගමන් ඇහුවා. "ඔව් අයිසෙ දැන් ටිකක් මහන්වෙලා. බබා හම්බවුනාට පස්සෙ ටිකක් විතර මහන් වුනා" ඡගන්ට ටිකක් ඉස්සරහින් හිටන් හිටපු දුලී කීවා. "අතේ දෙවියනේ මට අමතක වුනානේ, වූටි දුවෙක් ඉන්නවා නේද අතේ කෝ මටත් ආසයි එයාව බලන්න" ඡගන් එකපාරටම හරිම දනන්දුවෙන් කීවා. "දැන්නම් කෙල්ල නිදි. උදේට බලමු, කමක් නෑ නේද" දුලීන් සුහදශීලීව කීවා. "අතේ කමක් නෑ" ඡගන් අමුතු අහිංසක හිනාවක් දැමීමා. "කෑම නම් ලෑස්තියි අයියා, කෑම ටිකක් කාලා ඉමුද" දුලී කීවා. ඡගන් හැරිලා මගෙ දිහා බැලුවා. "රුක්ෂාන් කමුද එහෙනම්, මටත් ටිකක් බඩගිනියි" ඡගන්ගේ මුණේ බඩගිනි බවක් ඇත්තටම ඇඳිලා තිබුණා. අපි දෙන්නා මේසේ ඉඳන් කෑමට වාඩිවුනා. දුලී අපිත් එක්ක කන්න වාඩි වුනේ නෑ. "කෝ නංගි ඔයා කන්නෙ නැද්ද" ඡගන් කීවා. "නෑ අයියා, මම පස්සෙ කන්නම්. ඔයාලා කන්නකො" දුලී පුංචි හිනාවක් දාලා කීවා. "බෑ.. බෑ නංගි, එහෙම බෑ අපි එකටම කමු. නැත්නම් මම කන්නෙත් නෑ." ඡගන් පෙරැත්ත කලා. "එන්න බබා ඔයන් කමු" මමත් දුලීට කීවා. කොහොමහරි දුලීන් අපිත් එක්ක ඉදගෙන කන්න ගත්තා. "රුක්ෂාන් ඇයි අතේ මම මෙච්චර අවාසනාවන්ත" ඡගන් එකපාරටම කීව දෙයින් මමයි දුලියි පුදුම වුනා. අපි දෙන්නා එකපාරටම එකිනෙකාගේ මුණ බලාගත්තා. "ඇයි මොකද අවුල" මම ඇහැව්වා. "ඇයි දෙවියනෙ මේ වගේ බිරිඳක් මට නොලැබුණේ. මේ තමයි මම කාපු රසම කෑම වේල. ඇත්තටම මාර රසක් නංගි... බැරිද රුක්ෂාන්ව ඩිවෝස්

කරලා මාව මැරීකරන්න..." ඡගත් ඒක කියලා හයිසෙන් හිනාවෙන්න ගන්නා. දුලිටත් ඒකට හොඳටම හිනාගියා. මමත් බලෙන් වගේ ඒ දෙන්නට එකතු වෙලා හිනාවුනා. "අත්ගුණේ තමයි අයිියා. ඒ වගේම කෑමක් හදද්දි ආදරෙන් හදන්න ඕනා" දුලි කට කොනින් අහිංසක හිනාවක් දාගෙන කීවා. "මට නම් මාර ඊරිසියයි ඔයා ගැන රුක්ෂාත්. මේ වගේ පර්ෆෙක්ට් වයිෆ් කෙනෙක් ලබන්න ඔයා නම් මාරම ලකී.." ඡගත් හොඳට තලු මර මරා ගිලින ගමන් කීවා. දුලි ආයෙන් අහිංසක හිනාව දාගෙන මගෙ දිහා බලලා මට හෙමිට ඇහැක් ගැහුවා. අපි ආගිය තොරතුරු කථා කර කර තව ටික වෙලාවක් උන්නා. වැඩි වෙලාවක් යන්න කලින් දුලි ඡගත් එක්ක මාර විදිහට ෆිට් වුනා. දැන් දෙන්නා හරියට හොඳ යාලුවෝ වගේ. කොහොමහර් කෑම කාලා ඉවර වෙලා වල්පල් දොඩෝලා එවර වෙනකොට වෙලාව රූ දහයත් පහුවෙලා. පහුවදා වැඩට යන්නත් නියෙන නිසා අපි ඡගත්ට සමුද්දිලා, ඇඳට ගියා. දුලි හිටියෙ අමුතූම පිබිදීමකින්. මට ඒක හොඳටම තේරුණා. දුවව තොට්ල්ලෙන් නියපු දුලි මට තුරුල් වෙලා ගොඩාක් ලංවුනා. අපි දෙන්නා ගොඩාක් වෙලා කිස් කලා. මම එයාව ස්පර්ශ කලා. හැබැයි එදා අපි ලොකු දෙයක් කලේ නෑ. එහෙමිම හෙමිට නින්දට ගියා. මම පහුවදා නැගිටින කොටත් දුලි තේ හදන්න කුස්සියට ගිහිත්. මමත් හෙමිට කුස්සිය දිහාට ගියා. ඒ වෙනකොටත් අවදිවෙලා හිටිය ඡගත් කුස්සියෙ මේසේට වෙලා ඉඳන් ඉන්නවා. එයිට ටිකක් ඉස්සරහින් දුලි තේ හදනවා. දුලි දිහා කන්න වගේ බලන් හිටිය ඡගත් මාව දැකලා "ගුඩ් මෝනිං" කීවා. මමත් ඒකම නැවත කීව්වා. දුලි හිටියේ කලින් රූ ඇඳන් හිටිය රෝස පාට නයිට් ගවුම ඇඳගෙන ඒකට උඩින් ඕවර් කෝට් දාලා සේරම හොඳට වහගෙන. දුලි කවදත් එහෙමයි කිසිම දවසක මගෙ ඉස්සරහවත් ඇඟ පේන්න ඇත්තේ නෑ. ඒ නිසා ඡගත් ඉස්සරහා එයා කොහොමත් ඇඟ නොපෙනෙන්න අදින බව මම හොඳටම දන්නවා. එකපාරටම දුව ඇහැරිලා අඬන්න පටන්ගන්නා. දුලි දුවලා ගිහිත් දුවව වඩාගෙන ආවා. "අනේ.. අනේ ඇයි අඬන්නෙ වූවි නෝනා" ඡගත් ආදරෙන් දුවව වඩාගෙන හුරතල් කරන්න ගන්නා.

දුවත් කිසිම ගානක් නැතුව ඡගන්ගෙ තුරලේ ඉන්නවා. "අම්මි වගේම ලස්සන වූටි මැණිකක් මේක" ඡගන් දුවව හුරතල් කරන ගමන් කීවා. එදා උදේ අපි තුන් දෙනා අතර වැඩි කථා බහක් ඇති වුණේ නෑ. මමත් වැඩට යන්න ලැස්ති වුනා. ඡගතුත් වැඩ වගයක් තියෙනවා කියලා යන්න පිටත් වුනා. වෙනදා වගේම දුලිසි දුවයි තමයි ගෙදර තනියම. එදා වැඩට ගිහින් මේ හැමදෙයක් ගැනම මම ටිකක් කල්පනා කලා. මම මේ කරන දේ හරිද. මොකක්ද මම මේ කරන්න හදන්නෙ. මගෙ හිත මටම කීවා ඡගන් මහලොකුවට කීවට ඡගන්ට මේ වගේ දෙයක් කරන්න පුලුවන්ද. කට තියෙන තරම් වැඩකාරයෙක්ද මෙයා, මගෙ හිත මට කීවා. ඔහොම ඉද්දි දවල් එකට විතර මට එක පාරටම ඡගන්ගෙන් කෝල් එකක් ආවා. "රුක්ෂාන් ඔයාගේ වයිෆ් ෆිල්ම් එහෙම බලනවා නේද" ඡගන් එකපාරටම මගෙන් ඇහුවා. මට එකපාරටම මොනවා කියන්නද හිතුවේ නෑ. "ඔව්" මම උත්තර දුන්නා. "අර වගේ ඒවත් බලනවා ඇති නේද" පොර ආයෙන් ඇහුවා. "ඔව් ඉතින්, මම කියලා තියෙන්නෙ ඔයාට" මම උත්තර දුන්නා. "හ්ම් හරි හරි රුක්ෂාන් හවසර මීට් වෙමු" කීව ඡගන් ෆෝන් එක තිබ්බා. මගෙ හිතට හරිම කුතුහලයක් දැනෙන්න ගත්තා. මු උස්සන් ඇවිත් දුලිට වැලක්වත් පෙන්නයිද. මේකා මටත් එක්ක ගෙදරින් යන්න වැඩක් සෙට් කරයිද. මට මේ මිනිහව ගෙදරට වද්ද නොගන්න තිබුණේ. මගෙ හිතට හරිම බයක් දැනෙන්න ගත්තා. මම ආයෙන් ඡගන්ගෙ ෆෝන් එකට ගන්න උත්සාහා කලා. ඒත් ෆෝන් එක ඕෆ්. එදත් මම ටිකක් කලින්ම ගෙදර ගියා. ගෙදර ගිහින් විනාඩි පහක් ගියෙ නෑ ඡගන්ගෙන් කෝල් එකක් ආවා. "ආ..රුක්ෂාන් මම එනගමන් ඔයා ගෙදර ආවද" ඡගන් ඇහැව්වා. මමත් "ඔව්" කියලා උත්තර දුන්නා. "මොකද ඔයාගේ ෆෝන් එක ඕෆ්" මම ඇහැව්වා. "අනේ ඔව් රුක්ෂාන්, මම පොඩි වැඩක හිටියේ ඒකයි.. සොර්, මම දැන් ලඟ ඉන්නෙ ඇවිත් කථා කරමු" කියපු ඡගන් ෆෝන් එක තිබ්බා. සුදු පාට කොට සායකුයි නිල් පාට බ්ලවුස් එකකුයි ඇඳන් හිටපු දුලි මම යනකොට දුවව නලව නලව හිටියා. කොට ස්කර්ට් ඇඳපුවාම දුලිගේ මාරම ලස්සනක් තිබුණේ. එයා ටිකක් මහන නිසන් ඒකෙන් දුලිට අමුතුව සෙක්සි ගතියක් ආවා. තව විනාඩි පහක් ගියේ නෑ.

ජගතුන් ආවා. දුවව නිදිකරවපු දුලී ජගත්ටයි මටයි තේ දෙකක් හදලා දුන්නා. "රුක්ෂාන් නියම ගිල්මි එකක් නියෙනවා බලමුද අපි" තේ එක බොන ගමන් ජගත් ඇහැව්වා. "මොකක්ද ස්ටෝරිය" මම නිකං සැකේට වගේ ඇහැව්වා. "ස්ටෝරිය උමලි එකක්. මොකද කියන්නෙ නංගි බලමුද" ජගත් දුලී දිහා බලලා ඇහැව්වා. "හ්මි.. බලමු බලමු. මාන් කම්මලි කමේ හිටියෙ..." දුලී ගත්කටටම උත්තර දුන්නා. "එහෙනම් මම වොෂ් එකක් දාගෙන එන්නම්" ජගත් තේ එක බීලා වොෂ් රුමි එකට ගියා. මමත් වැඩියේ මොකුත් නොකියා පිටිපස්සෙ බාත්රුමි එකට ගිහින් වොෂ් එකක් දාගන්නා. ඔන්න කොහොම හරි අපි තුන්දෙනාම ගිල්මි එක බලන්න සෙට් වුනා. මුණෙන් නොපෙන්වුට මම මාරම විදිහට බයවෙලා හිටියේ මු මොන මගුලක් දැයිද කියලා. ඔන්න දැන් ගිල්මි එක පටන්ගන්නා. ඒක තෝමල් ස්ටෝරියක් වගේ. කථාව හෙමිට ගලාගෙන යනවා. මගෙ බය ටිකෙන් ටික සැහැල්ලු වෙන්න ගන්නා. මම හොඳට සැහැල්ලු වෙලා පුටුවට බරවෙලා නිදහසේ කථාව රසවිදන්න හිතුවා. එකපාරටම කථාවේ තලවයි නිලියයි බරටම කිස් කරන සීන් එකක් පටන්ගන්නා. දුලී ලැජ්ජා හිනිලා වගේ නැගිටලා යන්න හැදුවා. "අයියෝ මොකද මේ ඔයාලා මැරි කරපු කපල් එකක් නේද, මේ වගේ පුංචි දෙයක් අප්පට්ද" ජගත් හිනාවෙන ගමන් කීවා. "නෑ. මම මේ දුවව බලලා එන්නම්" දුලී බිම බලාගෙන වගේ කීවා. "අයියෝ ළමයෝ කොහෙ යන්නද ඔයාට කථාව මිස්වෙයි. හරි හරි මම ඒවා ටික පාස් ඇරලා දාන්නම්" ජගත් ඒ සීන් ටික පාස් කරලා දැමීමා. දුලී ආයෙත් ඉඳගෙන ගිල්මි එක බලන්න ගන්නා. ඒක හරිම තෝමල් ගිල්මි එකක්. ජගත් මේ ගිල්මි එක පෙන්නලා බලාපොරොත්තු උනේ මොකක්ද කියලා මම ගොඩාක් කල්පනා කලා. කොච්චර කල්පනා කලත් මට ඒක ඇත්තටම තේරුම් ගන්න බැරිව ගියා. එදා රෑත් අපි කෑම මේසේට වාඩිවුනා. "හෙට එකොලහට දුවගේ බර කිරින්න එක්කන් යන්න ඕනා ඔයාට මතකයි නේද" දුලී ඇහුවා. "ආ... සුදු මට දැන්නෙ ඒක මතක් වුනේ. හෙට උදේ ලොකු ක්ලයන්ට් කෙනෙක් එනවා. ඒක මිස් කරගන්න බෑ. ඒක වෙන කෙනෙක්ට බාර දෙන්නත් බෑ.. මොකද කරන්නෙ" මම කීවා. "අනේ ඒයි එහෙම කියලා බෑනේ. හෙට යන්නම ඕනා"

දුලී ටිකක් තරහින් වගේ කීවා. "කොහෙද නියෙන්නෙ බර කිරන තැන" ඡගත් අපි දෙන්නා මැද්දට පැනගෙන ඇහුවා. "වැඩි ඇතක් නෑ අයිියා. හන්දි තුනක් විතර ඉස්සරහා" දුලී කීවා. "එහෙනම් කමක් නෑ මම එක්කන් යන්නම්, මට හෙට ලොකු වැඩකුත් නෑ" ඡගත් සන්සුන්ව කීවා. දුලී හොරැහින් මගෙ දිහා බැලුවා. "එපා අයිියා ඔයාටත් කරදරයක්නෙ" දුලී ටිකක් අකමැත්තෙන් වගේ කීවා. "අයිියෝ කිසිම කරදරයක් නෑ නංගි, මම ඔයාලව එක්කන් ගිහින් ගෙනත් දාලම යන්නම්. කිසිම අවුලක් නෑ" ඡගත් ආයෙන් කීවා. ආයෙන් ටිකක් අකමැත්තෙන් වගේ මගෙ දිහා බලපු දුලී "හ්ම්ම්" කියලා විතරක් උත්තර දුන්නා. එදා ඇදට ගිය ගමන්ම දුලී "ඔයාට එන්නම බැරිද" ටිකක් තදින් ඇහුවා. "අනේ.. තේරුම් ගන්න සුදු , හෙට මට උපරිම ඉම්පෝර්ටන්ට් දවසක්" මම කීවා. "මට බෑ අනේ අරයා එක්ක යන්න, හරි නෑ වගේනේ ඒක" දුලී ආයෙන් කීවා. "ආයේ ඉතින් ඕක මහලොකු දෙයක්ද, දුවගෙ වැඩකටනෙ යන්නෙ. ඔයා ගිහින් පාඩුවේ එන්න.." මම වැඩිය ගණන් නොගෙන වගේ කීවා. ඒ උනාට මගෙ හිත ඇතුලෙ නිබුණේ චකිතයක්. ඡගත් එක්ක දුලීව යවන එක නුවණට හුරුද, මගෙ හිත වෙනදා වගේම මට කීවා. "හරි හරි උදේට බලමුකො" දුලී ආයෙන් තොරිස්සන ගතියෙන් කීවා.

පහුවෙනිදත් අපි වෙනදා වගේම කාලා බීලා ලැස්නි වුනා. දුවව ලැස්නි කරගත්තු දුලී නිල්පාට ඩෙනිමකුයි සුදු පාට ටී ෂර්ට් එකකුයි ඇඳගෙන ඡගත් එක්ක යන්න පිටත් වුනා. ඒ උනාට දුලී ඒ ගමන යන්න පිටත් වුනේ අකමැත්තෙන් බව මට දුලීගේ මුණෙන්ම තේරුණා. කාර් එකේ නැගුනු ඡගතුන් දුලීන් පිටත් වෙලා ගියා. මමත් ඒත් එක්කම ෂොප් එකට යන්න පිටත් වුනා. එදා උදේ වරුවෙම මගෙ හිතේ නිබුණේ හරිම චකිතයක්. මම දෙතුන් පාරක්ම දුලීට කෝල් කරන්න හිතුවත් වැඩ අධික නිසාම මට ඒක කරන්න බැරි වුනා. කොහොම හරි දවල් දෙකට විතර මම දුලීට කෝල් එකක් ගත්තා. "හලෝ සුදු ඔයා ආවද" මම ඇහැව්වා. "ඔව් බබා මම දැන් පැය බාගෙකට වගේ කලින් ආවේ. සොරි කෝල් එකක්වත් දෙන්න බැරි වුනා. ආපු ගමන්ම කෙල්ලව නිදි කෙරෙව්වා

ඒකයි" දුලී උත්තරදුන්නා. "මේ... කෝෂගත්" මම ගණන් නොගෙන වගේ ඇහැව්වා. "එයා මාව ඩොර්ස් කරලා ගියා" දුලී ටිකක් අමුතු විදිහකට උත්තර දුන්නා. දුලී කථාවහ කරන හැටි මම හොඳටම දන්නවා. ඒත් එයා ඒක කියපු හැටියේ මට මොකක් හරි වෙනසක් තේරුණා. "මොකුත් අවුලක් නැතේ, හැමදේම හොඳින් තේද" මම ආයෙන් ඇහුවා. "කිසිම අවුලක් නෑ සුදු, හැමදේම හොඳින්, ඔයා පුළුවන්නම් කලින් ගෙදර එන්න" දුලී ආයෙන් ටිකක් අමුතු ස්වරයකින් කීවා. ටෝන් එක තිබ්බට පස්සෙ මම ඒ ගැන ටිකක් කල්පනා කලා. සමහරවිට මට හිතෙන හැටි වෙන්න ඇති. මම ඉක්මනින්ම ඒ ගැන අමතක කරලා දැමීමා. එදා දවසටවත් මට ඡගත්ගෙන් කෝල් එකක් ආවේ නෑ. ඒවගේම මම ඒ තරම්ම ඒ ගැන හිතුවෙන් නෑ. එදත් හවස මම ටිකක් කලින්ම ගෙදර ගියා. ඒ වෙනකොටත් ඡගත් ඇවිල්ලා හිටියෙ නෑ. දුලීන් සාලේට වෙලා දුවට කිරි දිදි නලව නලව හිටියා. "බර කිරින තැන මොකද කීවේ" මම දුලී ලඟ වාඩි වෙමින් ඇහැව්වා. "හැමදෙයක්ම නෝමල්. අපේ කෙල්ල හොඳින් ඉන්නවා" දුලී හිනාවෙලා කීවා. මම දුලීගේ නලලට කිස් එකක් දීලා දුලීව ටිකක් ආදරෙන් තුරුල් කරගත්තා. දුලීන් මගෙ ඉතවටේ අත යවලා මාව මිරිකලා බදාගත්තා. ඊයේ වගේම විනාඩි දහයක් ගියෙ නෑ ඡගත් ආවා. අද ඊයේ වගේ නෙවේ ඡගත් මට ගෙදර ආවද අහන්න කෝල් කල්වත් නෑ. නමුත් මම ඒක වැඩිය ගනන් ගත්තෙ නෑ. ගෙට ගොඩ වුනු ගමන්ම ඡගත් බැඳුවේ දුලී දිහා. දුලීන් පෙරලා ඡගත් දිහා බලන හැටි මම දැක්කා. දුලී කවදාවත් කවුරු දිහාමවත් ඒ වගේ අමුතු බැල්මක් හෙලනවා මම කවදාවත්ම දැකලා තිබුණේ නෑ. මට ඒ ගැන පොඩි සැකයක් ඇති වෙන්න ගත්තා. "රුක්ෂාත් ඉතින් කොහොමද අද දවස... බිසි වුනාද" ඡගත් මගෙ ලඟින් වාඩිවෙන ගමන් ඇහුවා. "ඔව් මම අර ඊයේ කීව ක්ලයන්ට් ආවා. ඒ නිසා පොඩ්ඩක් බිසි වුනා" මම හිනාවක් දාගෙන කීවා. "අනේ නංගියො තරහා නැතුව තේ එකක් බොමුද.." ඡගත් දුලීට හෙමිට කීවා. දුලීන් ඡගත් දිහා බලලා හීනි හිනාවක් දාලා දුවට මගෙ අතට දීලා නැගිට්ටා. "මටත් එකක්" මමත් කීවා. "කොහොමත් ඔයාට හදනවතේ" දුලී වෙනදා නැති හරිම මිහිරි බවකින් කීවා. මට ඒ වෙලාවෙන් දුලීගේ මොකාක් හරි

වෙනසක් තේරුණා. දුලී කුස්සියට යනකන් හිටපු මම හෙමිට ඡගන් එක්ක කලා කලා. "මොනවා හරි දෙයක් වුනාද" මම කුතුහලයෙන් ඇහුවා. "එහෙම වුනා කියලා හිතෙනවද" ඡගන් මගෙන් අමුතු විදිහට ආපහු ඇහැව්වා. "අනේ මංදා, මට අමුතු හැඟීමක් වෙනසක් දැනෙනවා" මම ආයෙන් රහසින් වගේ කීවා. "කවුරු ගැනද" ඡගන් ආයෙන් හෙමිට ඇහැව්වා. "දුලී ගැන තමයි වෙන කවුරු ගැනද" මම ටිකක් තදින් වගේ කීවා. "රුක්ෂාත් මහත්තයෝ, ගැනියෙක් හරියට වහලා තියෙන සේප්පුවක් වගේ. ඒ සේප්පුව ඇතුලේ ගොඩාක් දේවල් හැංගිලා තියෙනවා. ඒ වගේම සේප්පුව හැමෝටම අරින්නත් බෑ. ඒ සේප්පුව ඇතුලේ තියෙන දේවල් එලියට ගන්නත් බෑ. හැබැයි ඒ සේප්පුව කඩලා ඒකේ ඇතුලේ තියෙන දේවල් ගන්න පුළුවන් දක්ශයෝ ඉතාම සුලු පිරිසක් ඉන්නවා. හිතාගන්න ඒ සේප්පුව ඇරුණා කියලා රුක්ෂාත් මහත්තයෝ. ඔයාට ඔයාගේ වයිෆ්ගේ වෙනස්ම ස්වරූපයක් මම පෙන්නනම්.... හැබැයි මට වෙච්ච පොරොන්දුව මතකයිනෙ. එනනින් පස්සෙ මට ඕන විදිහට තමයි හැමදේම වෙන්නෙ... මතකයිනෙ තේද" ඡගන් ඒක කියත් ගිය විදිහට මගෙ මුල ඇඟම හිරි වැටිලා ගියා. මට එකපාරටම මහා අමුතු බයකුත් දැනෙන්න ගත්තා. "අගේ කරන්නෙ හැතුව කියනවකො ඡගන් මොකද වුනේ කියලා. මට දැනගන්න ඕනා" මම උපරිම කුතුහලයෙන් කීවා. "මම ඔයාට පොරොන්දු වුනේ ඒ දේ කරලා පෙන්නනවා කියලා. කරන විදිහ කියන්න මම පොරොන්දු වුනේ නෑනේ. ඔහොම ඉවසන් ඉන්නකො හෙමිට හොඳ හොඳ සෙල්ලම් ටිකක් පෙන්නන්නම්" ඡගන් ආයෙන් හරිම අමුතු විදිහකට කීවා. ඒත් එක්කම දුලී තේත් හදාගෙන අපි දිහාවට ආවා. තේ එක දෙන ගමන් දුලීයි ඡගතුයි අතර අමුතුව බැල්මක් හුවමාරු වෙන හැටි මම දැක්කා. මොකක්ද දුලීගේ මේ වෙනස. මොකක්ද මේ වෙන්න යන්නෙ, ඡගන් මට නොකියන දේ මොකක්ද. මගෙ හිත ආයෙන් මට තදින්ම වද දෙන්න පටන්ගත්තා

මතු සම්බන්ධයි.....

කථාවට කමෙන්ට් කරන්න අමතක කරන්න එපා. හොඳ
කමෙන්ට් ගොඩක් බලාපොරොත්තු වෙනවා.....

රචනය — **C.D**

WalkathaPDF.com

Thank You for Reading!

කතාව කියව්වාට ස්තූතියි!

**This Wal Katha PDF was downloaded from
walkathapdf.com**

**පහල Link එකෙන් තවත් Wal Katha කියවන්න
<https://walkathapdf.com>**

**විශාල කතාවන් අපේ site එකේ පලකරගන්න කැමති නම් අපේ
email එකට දැන්ම එවන්න
walkathapdf@gmail.com**